

ΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΟΥ ΝΤΕΣΣΑΟΥ

Υπό Σ. ΠΑΠΑΔΑΚΗ, Ἀρχιτέκτονος

«Ἐλάβομεν καὶ δημοσιεύομεν εὐχαρίστως τὴν
 > κάτωθι διαμαρτυρίαν τοῦ γνωστοῦ Ἑλλήνου
 > ἀρχιτέκτονος κ. Σ. Παπαδάκη σχετικῶς μὲ τὸ
 > κλείσιμον τοῦ Bauhaus τοῦ Ντεσσάου».

Ἡ κυβέρνησις τῶν ἐθνικοσοσιαλιστῶν τῆς Ἀνχαλι διέταξε τὸ κλείσιμον τοῦ Bauhaus ἀπὸ τὴν 1ην τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου καὶ προέβη εἰς τὴν παῦσιν ὄλων τῶν καθηγητῶν του.

Πρὸ τῶν ἐκλογῶν τὸ ἐθνικοσοσιαλιστικὸν κόμμα εἶχεν ἀποφασίσει τὴν διάλυσιν τοῦ Bauhaus καὶ τὴν κατεδάφισιν τῶν κτιρίων του. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν προεκάλεσε κακῶς ἐνοούμενον ἐθνικιστικὸν πνεῦμα Ἡ ἀρχιτεκτονικὴ σχολὴ τοῦ Ντεσσάου, τὸ Bauhaus, ὑπῆρξε τὸ μόνον ἐργαστήριον ἀρχιτεκτονικῶν πειραμάτων τὸ ὁποῖον προσεῖλκε συνεχῶς τὴν προσοχὴν τῶν τεχνικῶν ὄλου τοῦ κόσμου. Ἡ ἱστορία του περιλαμβάνει ὅ,τι γονιμότερον καὶ πλέον ζωντανὸν ἔχει νὰ μᾶς δείξῃ ἢ νέα ἀρχιτεκτονικὴ, ἀπὸ πολλοῦ δὲ ἤδη χρόνου ἢ δραῖσις του ἔχει ὑπερβεῖ τὰ γερμανικὰ σύνορα καὶ ἐθεωρεῖτο ὡς κτῆμα ὁλοκλήρου τῆς Εὐρώπης. Αἱ προσπάθειαι του, ἐξ ἄλλου, συνετέλεσαν εἰς τὴν πνευματικωτέραν ἐκδήλωσιν ἐνὸς ἀρχιτεκτονικοῦ ἰδεαλισμοῦ ἐν Γερμανίᾳ ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς μεσαιωνικὰς ἐμπνεύσεις τῆς ἀρχιτεκτονικῆς αἵτινες παλαιότερον εὐρίσκοντο ἐν ἐφαρμογῇ.

Ἀπὸ τὴν Βαϊμάρην ὅπου ἰδρύθη, ἐγκατεστάθη τὸ 1926 εἰς τὸ Ντεσσάου εἰς ἰδιόκτητὰ κτίρια, ἅτινα ἀκόμη σήμερον ἀποτελοῦν τὴν τελειότεραν ἐκδήλωσιν ἐνὸς ὀργανικοῦ συνόλου. Τὰ ὀνόματα τῶν διευθυντῶν του, τοῦ Walter Gropius καὶ τελευταίως τοῦ Mies van der Röhre, τοῦ καθηγητοῦ Marcel Breuer εἶναι πολὺ γνῶριμα καὶ εἰς

τούς ἐρασιτεχνικῶς ἀκόμη ἀσχολουμένους μὲ τὰς ἐφαρμογὰς τῆς νέας ἀρχιτεκτονικῆς. Εἶναι ἀρκετὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ ἰδέα τοῦ μεταλλίνου ἐπίπλου ἐγεννήθη καὶ διεμορφώθη εἰς τὸ Bauhaus. Ὁ Marcel Breuer καὶ κατόπιν ὁ Mies van der Röhre τοῦ ἔδωσαν τελικὸν καὶ συγκεκριμένον χαρακτῆρα, προσφέροντες τὸν ἀπὸ τόσου καιροῦ ἐπιζητούμενον «οἰκονομικὸν κομψὸν τύπον». Σήμερον τὰ ἐργαστάσια ὁλοκλήρου τῆς Εὐρώπης, τῆς Ἰαπωνίας καὶ τῆς Βορείου Ἀμερικῆς κατασκευάζουν μετάλλινα ἐπιπλα τῶν ὁποίων τὰ πρότυπα ἐξεπονήθησαν ἐν Γερμανίᾳ.

Εἶναι λοιπὸν ἀκατανόητον πῶς σωβινιστικοὶ λόγοι δύνανται νὰ ἐπιβάλουν τὴν κατάργησιν τῆς σχολῆς αὐτῆς.

Οἱ ἀρχιτέκτονες οἱ ἀποτελοῦντες τὰ Διεθνῆ Συνέδρια τῆς νέας Ἀρχιτεκτονικῆς αἰσθανθέντες βαρὺ πλῆγμα ἐκ τῆς ἀποφάσεως τῆς κυβερνήσεως τοῦ Ἀνχαλι, παρεκάλεσαν τοὺς Ἕλληνας συναδέλφους των νὰ ἐνώσουν τὰς διαμαρτυρίας των διὰ τὸ κλείσιμον τοῦ Bauhaus.

Ἐκφράζοντες τὴν θλίψιν μας διὰ τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν τῶν ἐθνικοσοσιαλιστῶν, διατηροῦμεν ἀκόμη τὴν ἐλπίδα ὅτι, αἰρομένης τῆς παρεξηγήσεως, αἰσθήματα πλέον «γερμανικά» θὰ ἐπικρατήσουν δι' αὐτὴν τὴν φήμην τῆς γερμανικῆς ἀρχιτεκτονικῆς τὸ δὲ Bauhaus τοῦ Ντεσσάου θὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον νὰ προσελκύῃ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν εὐρωπαϊῶν ἀρχιτεκτόνων.

(Ἐξ ὀνόματος τοῦ ἑλληνικοῦ τμήματος τῶν Διεθνῶν Συνεδρίων τῆς Νέας Ἀρχιτεκτονικῆς.)

ΣΤΑΜ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

Ε Π Ι Κ Α Ι Ρ Α

ΤΟ ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ἐπανελάβεν ἐπ' ἐσχάτων τὰς ἐργασίας του. Μεταξὺ τῶν θεμάτων ἅτινα ἐπεξεργάσθη, εἶναι τὸ ζήτημα τοῦ σιδηροδρόμου Καλαμπάκας-Βερροίας, τὸ ζήτημα τῆς ὁδοποιΐας καὶ τὸ ζήτημα τῶν παραγωγικῶν ἔργων, εὐρίσκεται δὲ ὑπὸ

μελέτην αὐτοῦ τὸ σιδηροδρομικὸν ζήτημα γενικῶς.

Ἡ ἐπεξεργασία τῶν ἀνωτέρω θεμάτων ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Συγκοινωνιακοῦ Συμβουλίου ἐγένετο ἀφορμὴ ν' ἀποδειχθῇ ἀπαξ ἔτι ἡ σπουδαιοτάτη συμβολὴ ἣν παρέσχε ἐν προκειμένῳ τὸ Ἐπιμελητήριον διὰ τῶν ὀργανωθεισῶν πέρυσιν διαλέξεων,